

Johannes Álvheygg flytir til Danmarkar:

Eg fari mest at sakna kirkjuarbeiðið

Mit samstarv við prestarnar hefur alltið verið gott, sigur Álvheygg, sum her sigur farvæl við Bjarna Bæk, dómrótt

RANDI JACOBSEN

Við flogfarinum til Danmarkar í kvöld fara Astrid og Johannes Álvheygg. Tey hava einvegis ferðaseðil, tí nú fara tey at búseta seg í Danmark.

Húsin í Lynggøtu í Havn hava tey selt, og í staðin hava tey keypt sær eina íbúð í lítla býnum Ruds-Vedby á Sælandi, stutt frá Slagelse.

Tað hefur sína orsök, at

Astrid og Johannes hava valt at búseta seg í hesum býnum. Har búa nevni-liga bæði børn teirra, Frans og Andrea, sum bæði hava danskar hjúnarfelagar, og eiga tvey børn hvør.

Álvheygg hevði lagt alt arbeiði frá sær nú fyrri aldur, og hann og Astrid vóru samd um, at einki skilabetri kundu tey finna uppá enn at flyta til Danmarkar enn at vera nærri sínum. Tað gleða

tey seg til, eins og børnini, hjúnarfelagar teirra og børnini eru ovurfeigin um at fáa abba og ommu næstan til grannar.

- Vit hava fingið eina frálíka íbúð og fara at búa nakrar fáar hundrad metrar frá báðum børnum okkara, sigur Álvheygg.

Ruds-Vedby er ein friðarligt býur, sum hefur kirkju, samkomuhús, tiltøk fyrri eldri, og har er ein handil.

- Meira er ikki brúk fyrri,

sigur Álvheygg.

Sjálvt um tey bæði nú flyta av landinum, er einki at ivast í, at tey onkuntíð koma heim aftur at vitja. Tey eiga framvegis barnaheimið hjá Astrid á Ströndum, og tey húsini ætla tey ikki at lata frá sær.

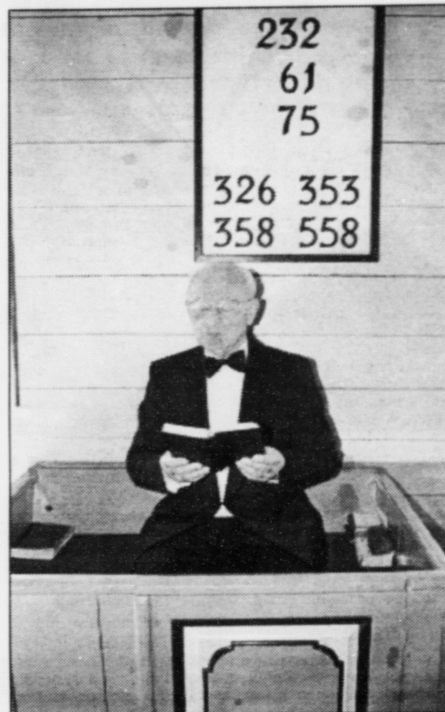
- Vit gleða okkum bæði tvey til at flyta til Danmarkar, men eg má viðganga, at eg fari at sakna ymist her, tí eg havi verið í so nógvum. Mest av øllum fari eg helst at sakna tað kirkjuliga arbeiði, sigur Álvheygg, sum hefur verið deknur í 35-40 ár og annars kirkjutænari síðan 1953, tí hann hefur eisini verið klockari.

- Eg eri ein gomul kirkjurotta, havi verið í kirkju hvønn einasta sunnudag, um eg so havi sitið vinstru megin ella høgru megin í kirkjuni. Mitt samstarv við allar prestarnar hefur verið gott, og eg haldi eg tori at siga, at eg havi hjálpt øllum prestum í Føroyum við at koma í kjólan.

Álvheygg sat í mong ár í skúlaráðnum, og ikki minst kendur er hann frá tí, tá hann arbeiðdi á Blákrossstovuni, har hann seldi brúkt klæðir, hjálpti fólk við rúsevniðruppleikum og gjørdi annað sosialt arbeiði.

- Eg vil í tí sambandinum fegin nýta høvið at takka øllum teimum, sum eg havi samstarvað við gjøgnum árin.

Astrid var líka so avgjörd sum maðurin í, at tey skuldu

I meira enn ein mansaldur var Álvheygg deknur í Havnar kirkju

fara.

- Astrid hefur alltið verið mær ein góður stuðul. Hon hefur øll hesi árin strokið nógv hvítar skjúrtur, tí eg havi alltið lagt stóran dent á at vera væl ílatin.

- Nú fara vit so og ætla bara at liva og njóta lívið, um vit sleppa tað.

Myndir:
Álvur Haraldsen

Seinasta sunnudagin sum deknur bað trúgv kirkjutænarin kirkjufólkinum farvæl

Johannes og Astrid Álvheygg flyta nú við pakk og sekk til Danmarkar

